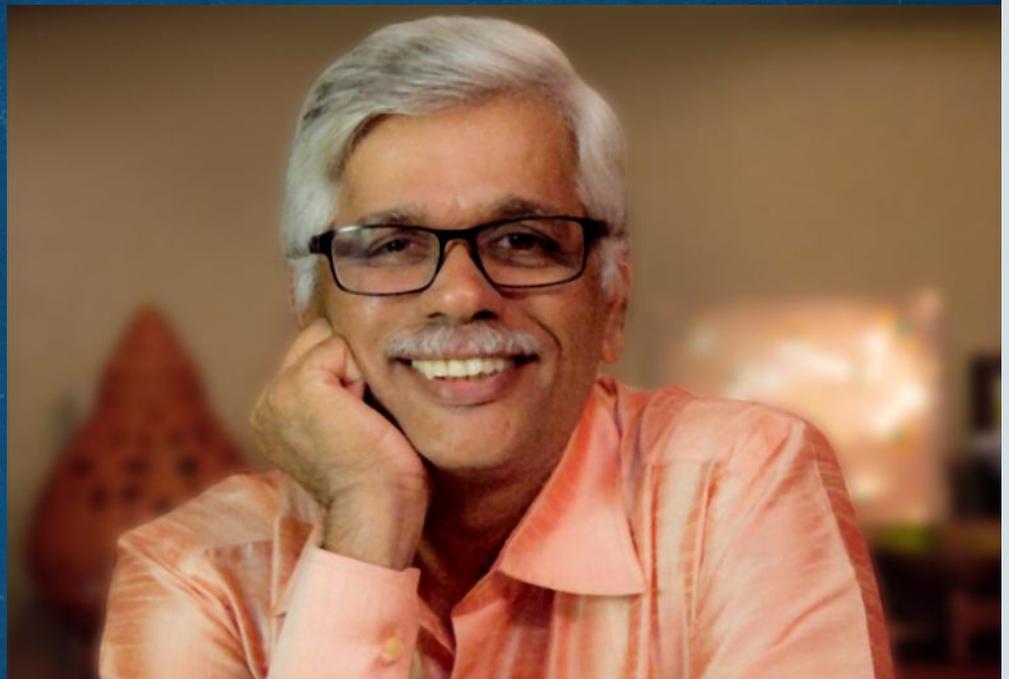

In Loving MEMORY

SANJAY HEGDE,
the Visionary and our Inspiration.

PRESIDENT'S MESSAGE.

Situation has forced me to step into big shoes of Sanjay to pen down this page which, rightfully, was his proud privilege. He was insistent that we publish our newsletter punctually and had active role in selection of topic of cover story, content creation, layout, design and circulation. He was extremely sad when we took decision to temporarily suspend its publication due to covid restrictions.

Sanjay touched our lives in many ways and enhanced it immensely. we express our heartfelt gratitude to him. He was undoubtedly our hero and we derived lots of inspiration from him. He was a visionary who worked in a

(Conti. from Page #1)

sustained manner to convert his dreams into reality by taking people along with him in the journey ahead. Sanjay was our friend, philosopher and guide. Sanjay had a clear vision of his life which was clearly segmented in 25: 25: 25 format, on lines prescribed by our ancient scriptures. He used to speak about this formula feverishly even at the cost of repetition, Saying that first 25 years are for learning, next 25 for earning and balance 25 for giving. He was on the right path, realising his dreams for our mother land – Goa, our community and our beloved nation.

Like all preferred good people are called back early by the Almighty himself, he was forced to sign off from this planet too early, perhaps for more important assignments.!

He was a strong supporter of creating a platform for all Goans, a true well-wisher who played a significant role in conceptualizing our institution “**AAMI GOENKAR**” in early days and then played a pivotal role at every step of its building over past two decades. “**AAMI GOENKAR**” was on the top Priority in his mind and in every conversation I had with him, he spoke about what we could and should do to take it to the next level. When we introspect, we realise his contribution to the nurturing of our institution. His commitment and vision will always inspire us as we move forward in our lives. His

memories will always be fresh in our minds.

Sanjay was a true patriot and exceptional leader and was loved by one and all. He had unlimited patience and positivity in him and was an epitome of simplicity, honesty, integrity and dedication in public life. He was a builder of many institutions and used to take active interest in keeping them transparent, on growth path, scaling heights of progress. His affable and accessible nature, made him the most lovable personality, his immense contribution will never be forgotten.

I request each member of “**AAMI GOENKAR**” family to join me in offering our heartfelt condolences to Asmita, Pratik and Hegde family. He will be long remembered for his contribution.

**Sanjay You Have Gone
Away From Our Sight, But
Never From Our Heart,
Our Thought & Prayer Are
& Shall Be With You.**

CA Mohan Sanzgiri
Vice President

**GOA
FESTIVAL**

संजय,

आमी गोंयकार आणि संजय हेगडे हे न विभक्त होणारे रसायन होतं. पण दैवदुर्विलासाने शनिवार दिनांक २५ सप्टेंबर २०२१ रोजी नियतीने क्रूरपणे त्याला या जगातून नेले आणि न विभक्त होणारे हे रसायन विभक्त झाले. त्यांच्या स्मृतींना उजाळा देण्यासाठी एक बुलेटिन काढून, ३०.१०.२०२१ या त्यांच्या वाढदिवशी समर्पित करायचा विचार, मोहन संझगिरी यांनी मांडला मात्र, सगळ्यांच्या ऊरात भरून राहिलेल्या संजयबद्दलच्या भावना अश्रूंबरोबर घळघळून बाहेर आल्या. फक्त व्यवस्थित शब्दात मांडता याव्यात म्हणून त्यातील काहींना वेगळी वाट करून मुलाखतीसारखी प्रश्नोत्तरे स्वरूप दिले आहे. सगळ्यांच्याच मनात एक मोठी पोकळी निर्माण झाली आहे. त्याचे शब्दस्वरूप.

नाही बसत विश्वास की तू सोडून गेलास,
योजनाबध्द काम करणारा तू
असा अचानक गायब झालास,
सगळ्यांचे सहकार्य घेणारा तू
एकटाच पुढे निघून गेलास
'थिंक बिग' म्हणून कार्य करणारा
दुःखही प्रचंड मोठे देऊन गेलास
मोठमोठ्या कार्यांचे नेतृत्व करणारा तू
न भरणारी मोठी पोकळी ठेवून गेलास
कार्यमग्न पण शांत तुझा चेहरा
सहज बोलताना हसविणारा
तीच तुझी छबी मनात आमच्या
आणतात अश्रू आदरांजली वाहताना,
खात्री आहे मला
जिथे जाशील तिथे प्रचंड फायदा होईल
पण तुझी उणीव सोसण्यासाठी,
ईश्वर,
अस्मिता, प्रतिक व आम्हांला विशाल सामर्थ्य देईल.

~ ज्योती काशिनाथ कुराडे

बहुमुखी संजय

- श्री. मोहन संझगिरी

प्र - मोहनजी ३ ऑक्टोबर २०२१च्या शांती प्रार्थनेवेळी संजय हेगडे या उत्तुंग व्यक्तीमत्वाचे अनेक पैलू सगळ्यांना परिचित झाले. तुमची त्यांची भेट कधी आणि कशी झाली?

उ - खरं म्हणजे आम्ही दोघेही CA व्यवसायातील स्पर्धक. परंतु २००३-०४ सालात 'आमी गोंयकार' च्या स्थापनेनंतर आमचा घरोबा इतका वाढला आणि संझगिरी हेगडे कुटुंबाचे संबंध अगदी घनिष्ट झाले.

प्र - तसे व्हायला काही खास कारण घडले का?

उ - संजय म्हणजे धडधडत्या इंजिनासारखा सदैव अत्यंत उत्साही आणि उद्योगी व्यक्ती. स्वतःबरोबरच सर्वांना प्रेरीत करत, प्रोत्साहन देत एक टीम बनवण्याची त्याची अनोखी हातोटी. आमी गोंयकारच्या स्थापनेमागील उद्दिष्ट होते गोव्याच्या लोकांनी, 'गोव्याच्या लोकांची' संस्था. त्यासाठी गोवा फेस्टिव्हल सारखा उपक्रम राबवला ज्यामध्ये तरुणाईला उद्योजक बनविण्यासाठी लागणारी सर्व मदत करायला सदैव तत्पर. गोव्याच्या व्यावसायिकांना, कलाकारांना मोठं व्यासपीठ तयार करून दिले. शिक्षक दिनानिमित्त गोवेकर शिक्षक शोधून त्यांचा गौरव करण्याची अनोखी कल्पना प्रत्यक्षात आणली. या सगळ्या उपक्रमांमुळे जास्तीत जास्त गोंयकार एकत्र यायला मदत झाली. आणि आम्ही कुटुंबियांसह एकत्रित काम करत असू.

प्र - तुम्ही म्हणालात बहुमुखी शब्दाचा दुसरा अर्थच मुळी संजय.

उ - चार्टर्ड अकाँटंट असलेला संजय प्राईस वॉटर हाऊस कूपर्सचा पार्टनर. सामाजिक जाण असलेला संजय. सामाजिक कार्यासाठी तन-मन-धन ओतून झोकून देऊन, तळागाळातल्या लोकांपासून आबालवृद्धांमध्ये मिसळणारा संजय. बँकेचा director म्हणून काम करणारा संजय. त्याचबरोबरीने घरातून पळून गेलेल्या भटकणा-या मुलांसाठी जिवाचे रान करणारा संजय, असे कितीतरी गुण एकाच व्यक्तीत असल्यावर त्याला बहुमुखी नाही म्हणायचे तर काय म्हणायचे?

प्र - इतके सर्व ते एकटेच करत असत?

उ - जितके बोलावे तितके कमी आहे. आधी सांगितल्याप्रमाणे Team किंवा संघ बनवून त्याला सक्षम करणे हा त्याच्या स्वभावाचा वेगळाच पैलू होता. लोकसंग्रह इतका मोठा आणि त्यातही

विविधता, म्हणजे अनेक क्षेत्रातील लहान थोर, साधी तज्ज्ञ अशा सर्व त-हेच्या माणसांना आपुलकीने सांभाळून घ्यायची त्याच्याकडे किमया होती. त्यामुळेच गोवा फेस्टिव्हल असो, शिक्षक दिन असो, त्रैमासिक असो की रांधची कूड पुस्तक वा गोवा मुक्तीदिन असो, या सगळ्यांमध्ये त्याचे योगदान असायचेच पण इतरांनाही सहभागी करून घेण्यासाठी तो स्वतः फोन करून बोलवत असे.

प्र - नवल वाटते एवढी ऊर्जा यायची कुठून?

उ - खरंतर त्याच्या मनातच तो ऊर्जेचा स्रोत होता. विविध कार्ये तो लिलया हाताळायचा आणि तेही एकाच वेळी. मग ती त्याची व्यक्तीगत असोत, व्यावसायिक असोत वा सामाजिक. ती सर्व कामे पूर्णत्वाला नेणे हा त्याचा ध्यास होता. आमी गोंयकारप्रमाणेच सेवा सहयोग, सेवा इंटरनॅशनल अशा संस्थांच्या व्यवस्थापकीय पदावर/संचालकपदी असतांनाही नवनवीन विषयांचा अभ्याससुध्दा खोलात शिरून करण्याचा त्याचा ध्यास पाहिला की लक्षात येते की गोसगरीबांबद्दल त्याच्या मनात प्रचंड आस्था होती. ती त्या मानसिक ऊर्जेमुळे. ती त्याची आंतरिक स्फूर्ती होती.

प्र - व्यावसायिक क्षेत्रात इतक्या उच्च पदावर विराजमान असतांना तळागाळातल्या लोकांप्रती इतकी आस्था कशी?

उ - संजयने अध्यात्मावर कधीच चर्चा केली नाही अथवा भाषणे दिली नाहीत. पण तळागाळातल्या लोकांच्या, वंचितांच्या, गोरगरीबांच्या कल्याणासाठी देहभान विसरून रात्रंदिवस झटून काम केले. गरीब शाळकरी विद्यार्थ्यांच्या चेह-यावरील निखळ निर्मळ आनंद हेच त्याचे समाधान होते. गरजवंत गरीबांनी तर त्याच्यात अक्षरशः देव पाहिला. मग अध्यात्माचा वेगळा अर्थ तो काय असतो?

प्र - हे सर्व करतानांच त्यांचा मित्रपरीवारही मोठा होता असे तुम्ही म्हणाला होतात.

उ - अगदी बरोबर! त्याच्या पाठिशी उभा असलेला एवढा मोठा मित्रपरिवार त्याच्या गुणांची खरी साक्ष आहे. हीच त्याची श्रीमंती आहे. तो अतिशय मिष्किल व खेळकर स्वभावाचा. चेह-यावर अत्यंत शांत प्रेमळ भाव व ओठांवर कायम तरळणारे हसू. पाहिल्याक्षणी त्याच्याबद्दल आपुलकीच वाटत असे. झाले बहु, होतील बहु, परंतु या सम हा!!

प्र - इतक्या बहुआयामी व्यक्तीच्या गोड आठवणी मागे ठेवून जाणे मनाला फार चटका लावते यात शंकाच नाही. त्यांचे असे अचानक...

उ - हो नां विधात्याची लीला किती अजब आहे, तो चांगल्या माणसांनाच लवकर बोलावून नेतो. पण मनाची समजूत घालण्यासाठी मी कविवर्य बा भ बोरकर यांचे शब्द आठवतो. ते म्हणाले होते की, मी कविता करत किंवा लिहित नाही. त्या वरून माझ्या लेखणीत उतरतात आणि मग त्या माझ्या कविता होतात. तसेच कोणाकडून, केव्हा, किती, कसे करून घ्यावे ह्याचे नियंत्रण, व्यवस्थापन व योजना वर त्याच्याकडे असते. त्याच्यापुढे आपण सर्व हतबल आहोत. त्यानेच आपल्याला हे सर्व सहन करायला सामर्थ्य देवो हीच त्या ईश्वरचरणी प्रार्थना.

प्र - संजय हेगडे हे व्यक्ती म्हणून नाही तर प्रेरणादायी व्यक्तीमत्त्व म्हणून कायमच स्मरणात राहतील. यावर तुम्ही काय सांगाल ?

उ - अगदी अचूक वर्णन केलेत. Passion for excellence हा त्याचा मंत्र, त्याच्या जीवनाचा सूर व ताल होता. आमी गोंयकार असो, सेवा सहयोग असो वा इतर कोणतीही संस्था असो. १००% (शंभर टक्के) झोकून देऊन 'इवलेसे रोप लाविलेले दारी, त्याचा तर वेलू गेला गगनावरी' म्हटल्याप्रमाणे त्या संस्थांना त्याने शिखरावर नेऊन ठेवले आहे. त्यांच्यासारख्याच जिद्दीने, चिकाटीने कार्य करत या सर्व संस्थांना दुप्पट वेगाने पुढे नेणे ही आम्हां सर्वांची जबाबदारी आहे. विशेषतः त्यांच्या निस्वार्थी समाजकार्याचा वारसा पुढे चालवण्याचा प्रयत्न करणे हीच त्यांना वाहिलेली खरी आदरांजली असेल.

एवढे मात्र खरे की आमी गोंयकारशी जोडलेल्या सर्वांच्या हृदयामधे तो सदैव अमर रहाणार आहे. आम्हाला सतत ऊर्जा व प्रेरणा देत रहाणार आहे.

~ श्री. मोहन संझगिरी.

An appeal to pay homage to our beloved Late Mr Sanjay Hegde

“Seva Sahayog Foundation”

has decided to rename two of its existing Projects as

“Sanjay Hegde Skill Development Centre, Boisar“ & “Sanjay Hegde Sports Academy, Karjat”

which were very close to his heart.

We appeal to all well wishers of Seva Sahayog Foundation & friends and colleagues of Sanjay Hegde to donate generously for the Noble cause.

Kindly send your Donations using the link
<https://rzp.io/l/434fdy>

Please submit your complete Name, Address, Contact No. Email ID & PAN Number while sending your contributions.

All contributions are eligible for 80 G deduction under Income Tax Act.

Aami Goenkar

Wishes you and your family for the very best for upcoming festive season.

संजय एक आगळे व्यक्तीमत्व ~ उषा आमोणकर

प्र - संजयची आणि तुमची ओळख खूप आधीपासून होती का ?

उ - खरं तर नाही. पण त्याचा स्वभावच असा होता, ज्यामुळे तो आपल्याला इतके आपलंस करून घेत असे अन् वाटायचे की आपण खूप पूर्वीपासून एकमेकांना ओळखतो.

प्र - मग कधी आणि कशी झाली ओळख ?

उ - संजय Pricewater House Coopers मधे partner होता. माझी मुलगी तिथे manager म्हणून काम करायची. ज्याच्या हृदयातच गोवा वसलेला, अशा संजयने माझ्या मुलीचे आमोणकर नाव बघून, तिला बोलावले आणि आमच्याबद्दल माहिती करून घेतली, फोन नंबर घेतला. आणि स्वतः आमहाला फोन करून आमी गोंयकार ची मॅबर व्हायला विनंती केली. त्यानंतर त्याच्या ऑफिसमधे भेटायला गेले तर डॉ. अस्मिता अन् संजय अशी दोघांचीही भेट झाली. तीच आमची पहिली भेट अन् त्या भेटीतच त्याच्या साधेपणा आणि मनमिळावू स्वभावाने जादू केली. तो इतक्या मोठ्या पदावर होता हे त्याने कधीही जाणवू दिले नाही.

प्र - मग तुम्ही आमी गोंयकारच्या मॅबर झालात ?

उ - त्याने आमी गोंयकारचे जे उद्दिष्ट सगळ्यांसमोर ठेवले होते तेच खूप छान व मोठे होते. गोव्याबाहेरच्या गोंयकारांसाठी खूप मोठे व्यासपीठ त्याने तयार केले. त्यासाठीचे काम, मिटींग्ज त्याच्याच घरी व्हायच्या. त्या दरम्यानच आमची मैत्री खूप घनिष्ठ झाली. संजय अस्मिताला आपण कित्येक वर्षांपासून ओळखतो असेच वाटायचे. त्याचा आपलेपणा कुणालाही वश करायचा.

प्र - तुमचा, आमी गोंयकार आणि संजयबरोबरचा प्रवास कसा होता ?

उ - आपले इतर सर्व व्याप सांभाळून, दुस-या संस्थांची कामे सांभाळून आमी गोंयकार नावारुपाला आणण्यासाठी संजयने खूप धडपड केली. आम्ही सर्व त्याच्या सोबत होतोच तरीसुद्धा त्याच्याशिवाय आमी गोंयकारची कल्पनाच करवत नाही. वैयक्तिकदृष्ट्यासुद्धा एक जवळचा मित्र वा नातेवाईक म्हणून त्याने भूमिका निभावली. कोणत्याही ब-या-वाईट प्रसंगी पाठिशी खंबीरपणे उभा रहाणारा असा संजय, म्हटले तर वावगे ठरणार नाही.

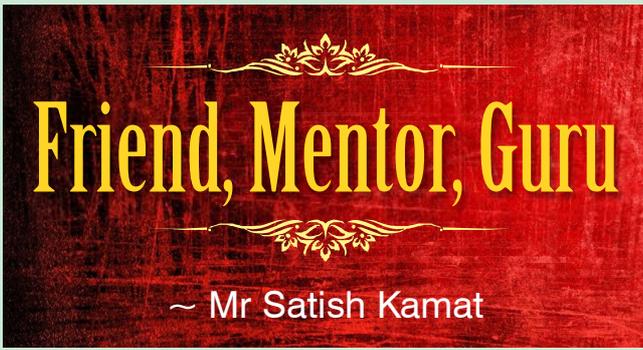
प्र - एखादा उल्लेख करण्यासारखा प्रसंग

उ - आताच्याच कोरोना काळात आमच्या घरी जावयाला कोरोना होऊन, हॉस्पिटलमध्ये ठेवावे लागले.घरी आणल्यावर Oxygen Cylinder ची गरज होती आणि बाहेर Cylinder मिळत नव्हता. संजयने खूप धडपड करून मिळवला आणि १ महिन्यासाठी आमहाला दिला. त्याच्या स्वभावामुळे त्याचा लोकसंग्रह मोठा, त्यात इतरांना मदतीचा हात सदैव पुढे करण्याच्या त्याच्या सवयीने लोकही त्याच्यासाठी काम करायला तत्परतेने तयार असत.

प्र - असे व्यक्तीमत्व आधारवडासारखेच असते नां ?

उ - अगदी बरोबर. म्हणूनच संजयच्या अचानक जाण्याने जबरदस्त धक्का बसला आहे सर्वांनाच. अस्मिता आणि प्रतिक यांना देव शक्ती देवो आणि संजयच्या आत्म्यास सद गति मिळो हीच प्रार्थना करते.

~ श्रीमती. उषा आमोणकर

Q - Was Aami Goenkar a common chord between you and Sanjay?

A - True, however I knew Sanjay since 1987 i.e. for last 34 years. We both had similar educational background, life style and mental disposition. It was enough to be good friends. Love for our own Country and community was prime important to him. He would always call to share his ideas to create social institution and getting people together to deal with issues important for our society. Aami Goenkar was just one of these institutions, he built.

Q - Okay. That means he had bigger goals...

A - Yes. His goal was to deal with different issues important to our society, community etc. His ideas were like Sun who lifts water from the ocean, converts into rain and through clouds pours to quench the thirst of the soil. Similarly, transfer resources from places of abundance

to where they are needed the most. That's when we all teamed up to achieve the dreams that were initially his and subsequently became ours too.

Q - Tell us more about your association or journey together.

A - As I said earlier, he would often share his ideas. When there was a concrete plan to do something for our motherland, Goa then, with his ability to build up teams to pursue his big dreams of building institution, we all joined hands. He made us believe in his dreams, encouraged us to work relentlessly to make each initiative a big success. Various programmes like Aami Goenkar Annual Goa Festival, Goa Liberation day, Teacher's day celebration, Musical and folk Cultural programmes by artists from Goa; created entrepreneurs, writers, artists and orators. He instilled a sense of gratitude towards our motherland Goa.

Q - It appears that he used to breath Goa. Every cell in his body was dipped in Goa.

A - 100% correct. At the same time He literally lived life of swami Vivekananda. "Building institutions" was one such Idea of his life. Like Ami Goenkar, Seva Sahyog Foundation was his favourite institution. He was source of inspiration to many. He was like a philosopher who puts ideas in project mode, create competent teams, provide resources, guidance and encourage all to achieve success.

Q - With his guiding Spirit, he has created legacy I believe...

A - He was ahead of time. He combined his wisdom and insight in spreading message of real progress of the society at large. He was instrumental in shaping personalities of many of us, instilling tremendous confidence and extracted Best out of us for making the world better place to live.

We will work together along with Dr. Asmita and Pratik to fulfill his dreams.

~ Mr. Satish Kamat

**It is not the years
in your life,
but the life in your years
that counts.**

BABA, in his relatively short life span of 65 years, was able to achieve tremendous success in whatever he pursued. He was always fully committed to whatever he took up, and made a lasting impact on everyone who knew him. He was a diehard Cricket fan, and often quoted Sunil Gavaskar – You must retire when people ask ‘why’ and not ‘why not’. Little did we know that he would retire from his life so early!

Despite a busy professional life and his association with numerous social organizations, Baba ensured that he dedicated enough time for Aai and me. Even after a busy day away from home, he would return back with the same energy level, and would often make an impromptu plan of dinner, movie or a game of cards that would liven up the atmosphere at home. On one such occasion, Baba returned home at night after a full day of work. The next day being a Sunday, Aai and I were supposed to spend a relaxed morning at home. But Baba had planned a visit to a village to undertake a project for Seva Sahayog, and was supposed to leave early morning the next day. While having dinner, he casually asked me to check the show timings of a movie running in the theatres. When I confirmed about a late-night show, he immediately insisted me to book the tickets. Although his sleep was hampered, he made sure that we as a family, had a good time on a Saturday evening.

Baba used to take a keen interest in how our careers shaped up. He used to regularly check with Aai with regards to the satisfaction level from her work, and provide his inputs whenever necessary. He also used to constantly monitor my progress as a student, during school as well as college life. During my school days, he often taught me the subjects he was well versed with. One incident during my college life was proof of the efforts that he was willing to put in for my education. I was studying at BITS, Goa and during the 2nd semester, I was having difficulty in understanding the concepts of a particular course. Having performed poorly in one of the exams, I mentioned about this course to Baba during one of our calls. After a couple of days, when he called me, I was surprised when he talked about some topics of our textbook. He had actually bought the book and had started learning the concepts himself, although he had no educational background in the field of Engineering. This one

gesture was enough motivation for me to study harder. Eventually, I managed a pretty good score in my finals.

Baba always used to say – there are no shortcuts in life. Unfortunately, the same applies to the pain and suffering one has to endure after the passing away of a close one. Baba’s sudden demise has left a void in our hearts that is impossible to fill. There hasn’t been a single moment since his death without thoughts of the good times spent together. At the same time, with each passing day, we also derive strength from his ideals and principles, knowing that he will always be with us, guiding us in the upcoming journey.

We both are extremely proud of his achievements and the work he has done for the betterment of society at large. It is said that when a person dies, his good deeds do not die with him, but stay for generations to come. In all spheres of life – professional, social, and personal – he has left his mark on a number of people. He always used to believe in the saying – Karmanye vadhika raste, ma faleshu kadaachan, meaning always do good and be good to people without expecting anything in return. The calls and messages that we have been receiving from people, some not even known to us, narrating incidents with Baba that have so positively impacted their lives, have made us realize that people always fondly remember you for all the good work done even after you are gone.

He has definitely left us all too early, leaving us with the responsibility of carrying the legacy forward. His blessings and values will help us navigate the path ahead, and help us make the right decisions in life. Baba, you may no longer be physically present with us, but your memories will stay with us forever.

~ Pratik Hegde

एक सच्चा मित्र

— सौ अलका केरकर

- प्र – संजय, आमी गोंयकार आणि तुम्ही यांचे अतूट बंधन होते नां?
- उ – संजय ही व्यक्तीच अशी होती, ज्याच्याकडे प्रचंड उत्साह, सदैव सकारात्मक दृष्टी आणि जबाबदारी घेतलेल्या कामाला तन मन धन अर्पण करून पूर्णत्वास नेण्याची आंतरीक ऊर्मी. त्याचे गोव्यावर व गोंयकारांवर मनस्वी प्रेम होते. म्हणून आमी गोंयकार ही आमची संस्था नावारुपास यावी म्हणून त्याने प्रचंड धडपड केली. आम्ही सर्वच त्यात प्रेमाने जोडले गेलो.
- प्र – संजयजी ..
- उ – आज संजय हेगडे आपल्यात नाहीत हे अजूनही खरे वाटत नाही. वर सांगितलेले सर्व गुण ठासून भरलेला माणूस अचानक कसा जाऊ शकतो? ही पटण्यासारखी गोष्टच नाही.
- प्र – त्यांच्यातील अनेक गुणांमुळेच ते लोकप्रिय होते. तुम्हांला जाणवलेली त्यांची खास स्वभाववैशिष्ट्ये.
- उ – त्याचा मनमिळावू स्वभाव, मृदू संभाषणाची शैली, सगळ्यांना सामावून घेण्याचे कसब हे प्रकर्षाने जाणवणारे गुण, ज्यामुळे तो सगळीकडेच लोकप्रिय होता.
- याशिवायही त्याच्याकडून शिकण्यासारख्या अनेक गोष्टी होत्या. माणसांनी स्वतःसाठी जगताना आयुष्याचा एक भाग समाजासाठी, वंचितांसाठी राखून ठेवावा ही त्याची विचारधारा आणि स्वतः संजय, त्याचे ज्वलंत उदाहरण.
- प्र – समाजकार्य त्यांचे अविभाज्य अंगच होते असे म्हणावे लागेल नां?
- उ – संजय माणसात देव पहात असे. तो व त्याची पत्नी डॉ. अस्मिता हेगडे दोघेही सातत्याने समाजासाठी व वंचितांसाठी काम करत. त्यांनी गेल्या १० वर्षात केलेले समाजकार्य हे या विधानाची साक्षच आहे. हेच त्यांचे वेगळेपण आपल्या सगळ्यांच्या सदैव स्मरणात राहिल.
- प्र – संजयजींच्या आकस्मिक निधनाने...
- उ – संजयच्या आकस्मिक निधनाने अस्मिता आणि प्रतिक बरोबर आपण सर्वांनीच एक सच्चा मित्र गमावला आहे. आपल्या स्मरणात तो अमर राहिल हे नक्की.

~ सौ. अलका केरकर

मित्र, भाऊ, मार्गदर्शक, प्रेमळ व्यक्ती

~ सागर सावर्डेकर

- प्र – तुम्ही गोवा फेस्टिव्हल मध्ये हिरीरीने सहभागी व्हायचात. तर संजयमुळे गोवा फेस्टिव्हलमध्ये आलात की गोवा फेस्टिव्हलमुळे संजयशी ओळख झाली.
- उ – अविभाज्य घटक आहेत नां आमी गोंयकार, गोवा फेस्टिव्हल, संजय आणि आम्ही सर्वच. पण गोवा फेस्टिव्हलच्या दरम्यान शेवटपर्यंत झटून १००% यशस्वी करण्याच्या त्याच्या स्वभावामुळे, जास्तीत जास्त त्याच्या सहवासात राहिलो. आपापल्या व्यापातून संध्याकाळी ६ वाजल्यानंतर आम्ही भेटत असू. योजना आखून, फोन करून जास्तीत जास्त लोकांपर्यंत या उपक्रमाची माहिती पोचवत असू. तो स्वतःसुध्दा अनेक लोकांना फोन करायचा. त्याचा हेतू स्पष्ट असायचा, जितके लोक जास्त येतील तितका स्टॉलधारकांना जास्त नफा मिळेल. इतरांसाठीची ही तळमळ, त्यासाठी झटण्याची तयारी हल्लीच्या काळात विरळाच दिसते. त्यामुळेच नुसती मैत्री नाही घट्ट मैत्री झाली.
- प्र – या घट्ट मैत्रीचे नाते मग अधिकच जवळीकीचे झाले त्याचे कारण.
- उ – एकच कारण सांगता येणार नाही, कारण संजय म्हणजे संजीवनी होता. त्याच्या सहवासात येणा-या प्रत्येकाला सहजपणे मदतीचा हात पुढे करायचा. त्यामुळे बहुतेकांना एक वेगळीच प्रेरणा मिळत असे. त्याच्या स्वभावामुळे आपसूकच आपुलकीचे नाते निर्माण होत असे.
- प्र – त्याच्या स्वभावाचे आणखीन पैलूही तुम्हाला माहीत असतील.
- उ – उल्लेखनीय म्हणजे त्याचा विश्लेषक (analytical) स्वभाव असा होता की कोणत्याही व्यक्तीतील बलस्थाने (strong positive traits) तो नेमका हेरायचा. त्यामुळे सकारात्मकतेची देवाणघेवाण सहज होत असे. त्यात त्याच्या अभ्यासू वृत्तीमुळे मार्गदर्शनही अचूक मिळत असे. त्यामुळेच तो मला एकाचवेळी मित्र, मोठा भाऊ, मार्गदर्शक, हितचिंतक असा प्रेमळ व्यक्ती म्हणून प्रिय होता.

प्र – असे संजीवन देणारे व्यक्तीत्व...

उ – परत भेटणे कठीण आहे. त्यांच्या कुटुंबियांइतकीच, आम्हांलाही त्याची उणीव सतत भासत राहिल. त्याच्या आत्म्यास सद् गति लाभो हीच ईश्वरचरणी प्रार्थना.

~ श्री. सागर सावर्डेकर

स्मरण... एका दृष्ट्याचे

कर्मण्येवाधिकारस्ते मा फलेषु कदाचन ।
मा कर्मफलहेतुर्भूर्मा ते संगोऽस्त्वकर्मणि ॥

औदार्यतेचा खळखळणारा झरा, समाजातील गरीब कमकुवत वर्गासाठी सतत झटणारा, मदती साठी नेहमी अग्रेसर, एक प्रकारची उर्जा घेऊन सतत वावरणारा, मनमिळाऊ, हसतमुखी, मिष्किल, खेळकर असे हे व्यक्तिमत्त्व म्हणजेच माझा वडील भाऊ, सगळ्यांचा लाडका, संजय हेगडे.

साधारण मध्यम वर्गीय कुटुंबात वाढलेला, गोवा सोडून मुंबईत येण्याचं धाडस करून मामा, मावशीकडे राहून CA होऊन आपलं वेगळेच प्रस्थ त्याने निर्माण केलं. Lovelock & Lewes या कंपनीत नोकरीस असतानाच त्याला specialized assignment साठी London ला पण पाठविण्यात आलं. नंतर Price Water House Coopers (PWC) या प्रसिद्ध कंपनीत त्याने मोठ्या हुद्यांवर सेवा केली. पण ज्या समाजानं आपल्याला घडवलं, भरभरून दिले त्या समाजाचे आपण काहीतरी देणे लागतो अशी भावना सतत त्याच्या मनात होती. तिच वाट पत्करून PWC मध्ये Executive Director cum Partner या मोठ्या पदावर असतानाच वयाच्या ५५ व्या वर्षी श्वेच्छा निवृत्ती घेऊन स्वतःला समाज कार्या साठी झोकून दिलं.

प्रत्येक माणसाला ७५ वर्षे जीवन जगण्याचं योगदान असेल तर त्या संदर्भात संजयचं एक ब्रिद वाक्य अजून मला स्मरणात आहे ते म्हणजे, पहिली २५ वर्षे learn, पुढची २५ वर्षे earn आणि शेवटची २५ वर्षे समाज कारण म्हणजे return to the society. ह्याच तत्त्वा वर संजयने गेली १० वर्षे समाज सेवेसाठी स्वतःला वाहून घेतलं.

आमी गोयंकार, सेवा सहयोग फाउंडेशन, कृष्णा सावित्री ट्रस्ट, मानव साधन विकास केंद्र, समतोल फाउंडेशन इत्यादी अशा विविध संस्थेतून समाज सेवेचं कार्य करण्याची त्याची घोडदौड चालूच होती, त्यात आकस्मिक निधनाने असा खंड पडेल हे ध्यानी मनी सुध्दा नव्हतं.

संजय नावाचाच अर्थ आहे विजयी, जीत. अगदी नावाला साजेल असंच संजयचं कार्य होतं. कोणतीही गोष्ट अगदी विचारपूर्वक हातात घेऊन, ते ध्येय साध्य करायला कितीही अडथळ्यांवर मात करायची त्याची तयारी असे.

महाभारतातील संजय ने जसं आपल्या दूरदृष्टीने राष्ट्राला युद्ध भुमिवरच्या हकिगतने अवगत केलं, तसेच आमच्या संजय ने आपल्या दूरदृष्टीने वरील अनेक संस्था मार्फत समाज सेवेतून गरीब, होतकरू, गरजवंत लोकांपर्यंत पोचण्याचा आणि समाजातल्या अनेक विखुरलेल्या घटकांना एकत्र आणण्याचा त्याचा प्रयत्न यशस्वी ठरला.

शुन्यातून विश्व निर्माण करण्याचं ज्वलंत उदाहरण म्हणजे संजय, असं मी म्हटल्यास ते वावगे किंवा अतिशयोक्ती होणार नाही.

समाजातील जरी एकच विद्यार्थ्यांचं आयुष्य आपण घडवलं तर समाजासाठी खूप काही करू शकलो, हीच भावना डोळ्यासमोर ठेवून गोव्यात गरीब, कमकुवत, होतकरू वर्गासाठी अनेक उपक्रम राबविले. काणकोण सारख्या दुर्गम खेड्यातील शाळांना जमीन, डेस्क बेंच, कॉम्प्युटर ची सहाय्यता, तेथील केशव सेवा साधना या वसतीगृहात मुलांची अन्न पाण्यासाठी आर्थिक मदत, मडगावातील गरजवंत महिलांना एकत्र आणून शिलाई मशीन दान करून स्वतःचा लघु उद्योग करायला प्रोत्साहन, अशी बरीच सेवा त्यांनी केली. समाज सेवेबरोबर क्रिकेट खेळात पण गोव्यातील खेळाडू अग्रेसर व्हावेत हीच कळकळ. त्या दृष्टीनेच एक पाऊल पुढं मारत, आमी गोयंकार आणि भारताचे नामांकित खेळाडू लालचंद राजपूतच्या साथीने क्रिडापटूंसाठी मडगावातील MCC क्लबमध्ये दिलीप सरदेसाई क्रिकेट अकादमीची स्थापना केली. गोव्यातील अनेक खेळाडूंना नावाजलेल्या टूर्नामेंट मध्ये खेळण्याची संधी मिळाली.

संजयने अशी अनेक स्वप्नं नुसती पाहिली नाहीत तर ती पूर्ण केली.

एक मर्मस्पर्शी आठवण, आयुष्यात मी कधीच न विसरण्याजोगी. माझी मुलगी अंबा पुण्यात शिकत होती. हॉस्टेल मध्ये अचानक तापाने फणफणत होती. आमचे खास फॅमिली मित्र, कामत यांनी हॉस्पिटल मध्ये तिला अगदी पहाटे भरती केलं, दिवसभर सोबत केली. डॅंगू ताप असल्याचा निष्कर्ष आला होता. अंबाची आई पुण्याला जायला निघाली. पुण्यात पोचेपर्यंत पहाट होणार होती. संजय मुंबईत स्थायिक, तीन तासांच्या अंतरावर. मदतीसाठी हात मागणार आणि योगायोग असा की संजय कामासंदर्भात पुण्यातच होता. आपलं काम तसेच सोडून हॉस्पिटल मध्ये लगेच दाखल झाला. कामत मंडळीला जायला विनवणी करून स्वतः रात्रभर तिची देखरेख केली, आई पोचेपर्यंत. असा होता आमचा संजय!

एक शेवटची आठवण मनाला मात्र अगदी हुरहूर लावून गेली, ती म्हणजे जेव्हा संजय व परिवार गणपतीला गोव्याला होते. आपल्या मडगावातील फ्लॅटची कोविडच्या काळांत डागडुजी न झाल्यामुळे महिंद्रा क्लब, वारका, इथं उतरण्याचा बेत केला होता. मी वास्को स्थायिक. खूपच आग्रहाने संजय आणि अस्मिता ने आम्हाला बोलावलं आणि मी व परिवार त्यांच्यासोबतच राहिलो. चार पाच दिवस अगदी मजेत घालवले. ती सोबत संजय बरोबरची शेवटची ठरेल, हा विचार जरी मनात आला तर अंगावर शहारे येतात.

मुंबईला निघण्याआधी एक दिवस अगोदर कुलदैवतांच्या दर्शनाला निघालो. महालक्ष्मी बांदिवडे, दामोदर जांबावली, शांतादूर्गा फातरपा असा प्रोग्राम होता.

काय कुणास ठाऊक, जुन्या आठवणींना उजाळा देत आपल्या आवडीच्या खाण्याचे पदार्थ घेण्याचा संजयने जणू चंगच बांधला होता. जांबावलीला मंगलोरी कसाय, गोवन भाजी पाव, कुंकळीचे स्पेशल सामोसे, बन्स, शिल्ली वाटेत गरम गरम ऊर्णे, कुरकुरीत कांकणा. एवढ्यावरच न थांबता, घरी पोचल्यावर रस्सा ऑम्लेट, खेकडा मसाला, सालदाटी केळी वगैरे खाण्याची इच्छा व्यक्त केली. आज मागं वळून पाहिलं तर या आठवणीच राहिल्या. पण माझ्याकडून त्याची सर्व इच्छा पूर्ण केल्याचं आज मला एक समाधान वाटतं.

मला इथं मुद्दामहून नमूद करावसं वाटतं की संजयच्या ह्या यशस्वी वाटचालीत त्याची पत्नी डॉ. अस्मिताचं, आपल्या वैद्यकिय पेशाची जबाबदारी तितक्याच यशस्वी रित्या पेलत, भरपूर अमोल असं योगदान आहे.

संजयचा एकुलता पुत्र प्रतिक, बापाप्रमाणे हळवा, मवाळ, खूप प्रेमळ, आपुलकी जोपासणारा, त्याची पण तेवढीच साथ लाभली आहे. वडीलांचे समाज सेवेचं व्रत तो जोमानं पुढं नेईल हे नक्की. अनेक शोकाकुल Professional, समाज सेवी, मित्र मंडळी, नातेवाईक यांनी ३ ऑक्टोबर ला झालेल्या ऑनलाईन शोकसभेत संजयच्या दैदीप्यमान, प्रकाशमान कार्याची वाचलेली गौरवगाथा ऐकून मन अगदी भरून येत होतं, तेवढाच अशा ह्या भावाचा मला सार्थ अभिमान वाटत होता.

**संजय तू अनपेक्षित पणे आम्हास अंतरला,
जणू आमचा पाठीचा कणाच मोडला,
तुझ्याच रूपाने मिळालेला दूरदृष्टा
आम्ही गमवला,
परिवारातील मौलिक हिरा हरपला,
सगळ्यांना एकत्र जोडणारा दुवाच तुटला,
पितृरूपी आधारस्तंभ कोलमडला,
स्वतः सतत तेवत अंधाररूपी वाट प्रकाशमान
करणारा दीपस्तंभ मावळला,
प्रेमाचा, औदार्यतेचा, माणूसकीचा झरा
खऱ्या अर्थाने आटला,
समाज कल्याणाचा ध्यास घेतलेला
पुरस्कर्ता हरवला.
रामदास स्वामींनी मनाचे श्लोकात
सांगितल्याप्रमाणेच जी आवडती सर्वांना
तीची आवडे देवाला.
संजयच्या बाबतीत बहुदा हेच घडलं असावं,
असंच मी म्हणेन!**

संजय आज आमच्यात देहरूपानं नसला तरी त्याच्या आठवणी, स्मृती, मौलिक कार्य आमच्या मनात, अंतःकरणात, हृदयात सदैव चिरंतन ठेवुया, हीच संजयला खरी श्रद्धांजली ठरेल.

संजयच्या आत्म्यास चिरशांती लाभो आणि कुटुंबियांना हा आघात सहन करण्यास धैर्य आणि शक्ती लाभो हीच ईश्वर चरणी प्रार्थना

ओम् शांती

~ शिवशर्मा हेगडे

धडाडीचा, गतिशील संजय

- अॅड. बाळ देसाई

प्र - आमी गोंयकार संस्थेमुळे तुम्ही बरेचसे गोवेकर मंडळी एकत्र आलात. तुमचीही संजयशी ओळख त्यामुळेच झाली का ?

उ - होय. २००३च्या उत्तरार्धात गोव्याच्या बाहेर रहाणा-या गोवेकरांचे संघटन करावे असे विचार माझ्या मनात येत होते. श्री. मुकुंद जांभावलीकर, श्री. जर्मन फर्नांडिस व श्री. ब्रम्हा गायतोंडे वगैरे एकत्र येऊन चर्चा होत होती पण कार्यकर्ते कमी असल्यामुळे स्थायी स्वरूप घेत नव्हती. विलेपार्ले येथे रहाणा-या RSS च्या विमल केडिया आणि मिलिंद करमरकर यांनी 'क्रियाशील गोवेकर' म्हणून संजय हेगडे याचे नाव सुचविले. आणि परीसस्पर्श झाल्यासारखा गोवेकरांचे संघटन बांधायला वेग आला. कार्यकर्त्यांची फौज उभी राहिली.

प्र - आणि त्यानंतर तुम्ही एकत्रितपणे काम करायला सुरुवात केली का ?

उ - ज्यावेळी एखादी व्यक्ती विषयाशी एकरूप होते त्यावेळीच स्थायी संघटना आकार घेते. एखाद्या विषयाशी, त्यानुसार घेतलेल्या निर्णयाशी व प्रत्यक्ष कामाशी एकरूप होणे ही संजयची विशेषता. त्यामुळेच संजयचा संपर्क झाल्यानंतर, संघटनेचे नांव, ध्येय, उद्दिष्टे, घटना आणि इतर विषयांवर चर्चेतून मार्ग निघत असे. अनेकांनी सुचविलेल्या नावांमधून, संजयनेच सुचविलेल्या 'आमी गोंयकार' या नावावर शिक्कामोर्तब झाले. या नावामुळे सर्व गोवेकरांना आपुलकी वाटेल व सर्वजण एकत्र येऊन एक मजबूत संघटना उभारू शकू असे सर्व उपस्थितांना वाटून, त्यांनी एकमताने हे नांव उचलून धरले.

प्र - संजयजींची विशेषता म्हणजे त्यांचे एकरूप होऊन काम करणे असे तुम्ही म्हणालात.

उ - तेच सांगत होतो की एकदा संस्था स्थापन झाल्यावर तिला स्वावलंबी करण्यासाठी, गोवा फेस्टिव्हल सारखे कार्यक्रम आयोजित केले, ज्यामुळे सहकारातून गोवेकरांना जास्तीत जास्त फायदा मिळावा. तसेच गोवेकर व्यावसायिक तयार

व्हावेत, कलाकारांना मुंबईत व्यासपीठ मिळावे आणि त्या अनुषंगाने संस्थेचेही नांव व्हावे म्हणून त्याने खूप प्रयत्न केले.

प्र - आमी गोंयकारचे आणखीनही उपक्रम होते ना ?

उ - हो तर. प्रसिद्ध कवी बा भ उर्फ बाकीबाब बोरकर यांच्या जन्मशताब्दी वर्षात त्यांच्या कवितांचे वाचन व सादरीकरण मुंबई, गोवा व इतरही ठिकाणी घडवून आणले. त्यामुळे संस्थेला प्रसिद्धी मिळाली. नांव मिळत गेले. शिक्षक दिनानिमित्त शिक्षकांचा सत्कार करणे यासारखे अनेक नाविन्यपूर्ण कार्यक्रम घडवून आणणे ही संजयची खासियत होती. ह्याचबरोबर संजय RSS संचलित 'सेवा सहयोग' संस्थेतही कार्यरत असे.

प्र - 'सेवा सहयोग' संस्थेचेही अनेक उपक्रम आहेत नां ?

उ - ही संस्था म्हणजे त्याचा जीव की प्राण होती. त्या संस्थेच्या स्थापनेपासून त्याच्या नेतृत्वाखाली त्याने अनेक प्रकल्प राबविले. त्याच्या कामांची यादी खूपच मोठी लांबलचक होईल. पण एवढे मात्र खरे की सेवा सहयोग स्थायी स्वरूपात उभी करून, सर्व प्रकल्पांचे काम आजही अखंड चालू आहे.

प्र - संजयजींचे नेतृत्व त्याला कारणीभूत असेल ज्यामुळे संस्थांचे काम अव्याहतपणे चालू आहे.

उ - संजयसारखी गतिशील, समर्पित धडाडीची व्यक्ती अचानकपणे निघून गेल्यामुळे मोठी पोकळी निर्माण झाली आहे यात शंकाच नाही. असं घडायला नको होतं असं राहून राहून वाटते. सद्य परिस्थितीत अशा कार्यकर्त्यांची उणीव तर भासणार आहेच पण संजयने जो मार्ग दाखविला आहे त्या मार्गावर चालणारे कार्यकर्तेपण त्याने तयार केले.

अशा गतिशील, समर्पित व धडाडीच्या कार्यकर्त्याला माझी भावपूर्ण श्रद्धांजली!! ओम् शांती!

~ अॅड. बाळ देसाई

माझ्या आयुष्याला कलाटणी देणारे व्यक्तीमत्व

~ सुचिता प्रभू मळकर्णेकर

प्र - गोव्यामध्ये तुम्ही शिवलेल्या गोधड्या ब-याच प्रसिध्द आहेत.
त्या मुंबईत यायला कारण काय घडले? संजयजी का?

उ - हो ना. १२ वर्षांपूर्वी माझ्या आईच्या घरी, माझी बहीण सुजाता हेगडे तिच्या परिवारासह दिवाळीला आली होती. तिथेच संजय हेगडे यांची प्रथम ओळख झाली. मी नेहमी विकत असलेल्या कपयाळी (आधुनिक गोधडी) आमी गोंयकारच्या गोवा फेस्टिव्हलमध्ये स्टॉल घेऊन विकण्याचा त्यांनी आग्रह केला. त्यामुळे गोव्यात रहाणारी मी, मुंबईला जाऊन चांगला व्यवसाय करू शकल; तेही सलग १० वर्षे.

प्र - सुरुवातीला गोव्याबाहेर व्यवसायासाठी जाणे कठीण गेले
असेल ना?

उ - संजयजींची उदारता आणि आत्मियता ऐकाल तर आश्चर्य वाटेल जेव्हा पहिल्यांदा मुंबईत, गोमंतक हॉल, विलेपार्ले येथे ५ दिवसांचा गोवा फेस्टिव्हल होता तेव्हा गोव्यातील सर्व महिला उद्योजिकांची रहाण्याची सोय संजयजी आणि त्यांची पत्नी अस्मिताने आपल्या जुहू निवासस्थानी केली होती. त्यानंतरही त्या दोघांनीही, दरवर्षी न चुकता या महोत्सवाच्यावेळी, त्यांच्या घरचीच समजून, मला आग्रहाने त्यांच्या घरी थांबवून घेतले. तसेच माझ्या स्टॉलवर न चुकता येवून, विक्रीबाबत विचारपूस करीत, आणि कमी होत असल्यास, उपस्थित असलेल्या लोकांना माझ्यापर्यंत पोहचवत असत. मी दरवर्षी भाग घ्यावा व चांगली विक्री करावी असा त्यांचा अट्टाहास असे.

प्र - या प्रवासात आणखीनही नवीन अनुभव आले असतील,
त्याबद्दल काही ..

उ - संजय हेगडे हे एवढे मोठे व्यक्तीमत्व असूनही सामान्यातल्या सामान्यासारखे (खरे म्हणजे असामान्य) वावरायचे.सकाळी उठून, लवकरात लवकर, गोवा फेस्टिव्हल असलेल्या ठिकाणी जावून तिथले सगळे व्यवस्थापन पाहायचे, खाद्यपदार्थांच्या स्पर्धा, आरोग्यविषयक Camp, इतर स्टॉलधारकांच्या समस्यांवर उपाययोजना यामध्ये जातीने स्वतः लक्ष घालायचे. सगळ्यांचा कळस म्हणजे महोत्सव संपल्यावर गोव्यातून आलेल्या विक्रेत्यांचे खाद्यपदार्थ राहिले तर ते सर्वचेसर्व विकत घेत असत. हा त्यांचा गुण मला सर्वात भावलेला गुण. असा माणूस फिरून होणे नाही; फारच विरळा!!

प्र - त्यांच्या व्यक्तीमत्वाने भारून जायला होते नां?

उ - खरंच! मुंबईत स्थायिक झालेल्या गोंयकारांना एकत्र आणण्याच्या त्यांच्या ध्यासामुळे आणि त्या अनुषंगाने, माझ्यामध्ये गोव्याच्या बाहेर जाऊन व्यवसाय करण्याचा आत्मविश्वास निर्माण केल्यामुळे मी आज खूप मोठ्या प्रमाणात मुंबईतील गोंयकार व इतर लोक जोडू शकले. इतकेच नाही, गेल्या दोन वर्षांपासून महोत्सव आयोजित न झाल्यामुळे, त्यांनी मला फोनवरून online व्यवसायासंदर्भात मार्गदर्शन केले. म्हणूनच त्यांच्या आठवणीने डोळ्यांतून अश्रू ओघळतात आणि मनात पोकळी निर्माण होते. ते आपल्यात नाहीत हे मान्य करायला मन तयारच होत नाही. देव त्यांच्या आत्म्यास शांती देवो!

~ सौ. सुचिता प्रभू मळकर्णेकर

IN MEMORIAM

- SANJAY HEGDE

25th September 2021 came as a lightning bolt of grief and suddenness. I received the news that my dear friend Sanjay Hegde is no longer in our midst. Sanjay and I hailed from Margao, Goa. Sanjay was my younger brother's classmate and indeed, was as dear to me as my own younger brother. Sanjay and I shared a common passion for Cricket and in fact, played several Cricket matches, though in opposing teams!

Post my graduation, I came to Mumbai for further studies and a few years later, so did Sanjay. The year 2003 saw us coming together to form "Aami Goenkar," an Association of Goans, by Goans and for Goans, of which organization Sanjay and I were founder-members. Sanjay thereafter went on to become the President of the Association and continued to hold the same till he departed from this world. As the President of Aami Goenkar, his contribution was immense and unparalleled. He organized commemorative functions in honour of the legendary Goan litterateurs Laxmanrai Sardesai and Bakibab Borkar on the occasion of their centenaries. He started a Cricket Academy in memory of the legendary Indian Cricketer, the late Shri. Dilip Sardesai

in Margao, Goa in order to foster and nourish the Cricketing abilities of aspiring Goan Cricketers. He took special efforts to create a platform for the purpose of bringing about interaction of Goans with Non-Resident celebrity Goans in various professions, business and other walks of life who had migrated not only to Mumbai but also all over the world. In pursuance and furtherance of the objective of Aami Goenkar, Sanjay organized an Annual Event in Mumbai called as "Goa Festival" to promote and encourage young entrepreneurs from Goa and Mumbai in which established and renowned leaders of business and industry would offer guidance and encouragement. It was my great good fortune that Sanjay used to repose trust and confidence in me to contribute my part in the above functions, which brought us even closer. Sanjay was also closely associated with the NGO Seva Sahayog Foundation for over a decade, which NGO works for the development and welfare for the underprivileged section of the urban slum lives. For this noble purpose, Sanjay took premature retirement so that he could devote all his time and energies for social causes.

I cannot at all bring myself to believe that Sanjay's smiling face is no longer with us. In his passing away, the world and society have lost a leader, an organizer and a visionary and above all, a fine human being.

~ **Mukund S. Jambaulikar**
Advocate

ONE OF THE BEST PERSON

Q - Did you know Sanjay Hegde for a long time?

A - To be precise from 2006 onwards and that too on a musical note.

Q - Can you elaborate.....

A - In 2006, I met Mohanbab Sanzgiri at our Spiritual Guru, Pai mama's place in Malad. He invited me to give violin recital at Sanjaybab's residence. Sanjaybab loved and appreciated my music. Then onwards I got acquainted with him.

Q - Were you involved in music programs in Aami Goenkar?

A - Sanjaybab was kind enough to welcome and accept my ideas & suggestions. This resulted in organizing Goenkar Sangit

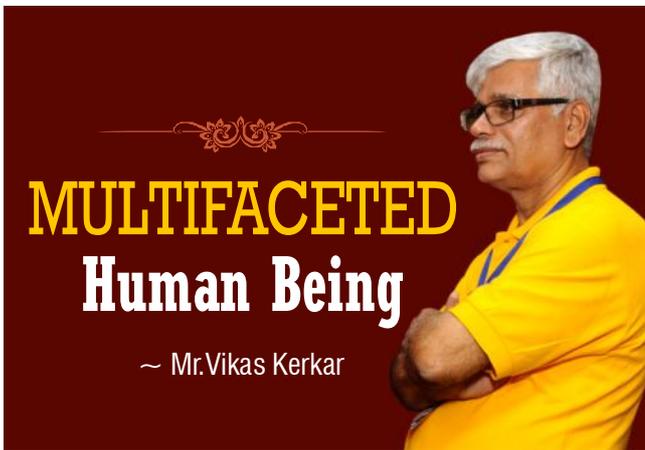
Sammelan and Goan style Bhajan/Abhang concerts etc. Thus I was indirectly associated with Aami Goenkar.

Q - That means, common chord between you two, was music..

A - True. He gave me few opportunities to be a judge, for the music competitions held during Goa festival. Most importantly, he also appointed me as a violin teacher in his new project that has started in Pune. It's very sad, that one of the Best person has left us too soon.

I pray to Almighty, that his soul may Rest in Peace!

– **pt. Milind Raikar** (Violinist)

Q - If you have to describe Mr. Sanjay Hegde, who influenced you.

A - In a single line, “**Multifaceted Great Human being**”

Q - Little more in details...

A - I will just go on & on & on...,

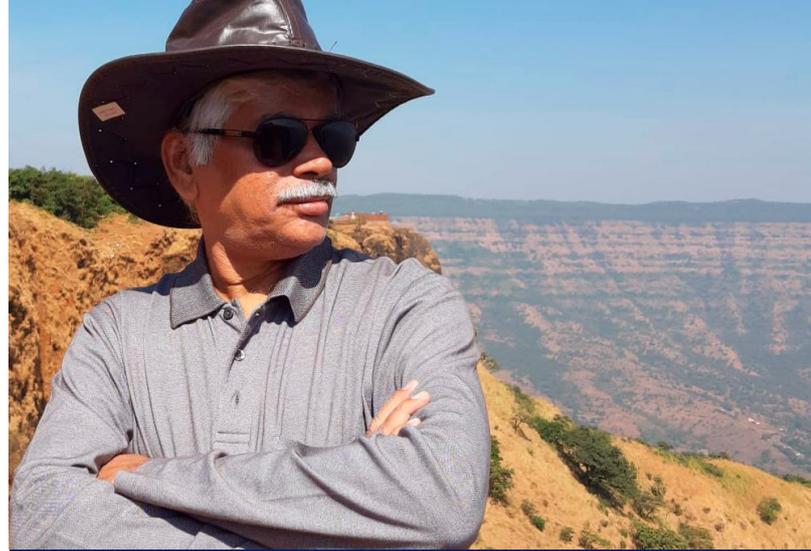
Q - Yes, you may. We would like to know, more n more ...

A - Sanjaykaka was multi-talented person. A much celebrated Chartered Accountant. An enthusiastic Sportsman and promoter of sports. He was a devoted RSS Swayamsevak, organisation builder, a proud Goan, philanthropist, Social worker, patron of art forms etc. Sanjaykaka’s unparalleled human networking and ability to motivate others helped build a large family of volunteers in his various initiatives ranging from Aami Goenkar, Seva Sahayog, Samtol & many more. He was a person, free of any vices and airs. He was as much comfortable in a formal suit as in a Kurta. He exhibited boundless energy to drive new programs, ideate and innovate them during execution. Most important is, He was a doting father and above all a great humanitarian.

Q - Truly multifaceted, multi-talented...

A - Exactly. Even a decade after his self-retirement from corporate life, his ex-colleagues continued to stay connected and pay tributes for his legacy. His untimely passing away is a loss which will be very difficult to overcome for all the lives that he influenced in his lifetime.

~ Mr. Vikas Kerkar

He’ll be in my heart till my heart is alive...

Q - When and how did you meet Sanjay?

A - As a family member, I knew Sanjaybab for over 25 years. Our own **Aami Goenkar** brought us more close and gave us an opportunity to team up together. Though friendly, he was more like a fatherly figure and a mentor.

Q - Can you share more about your journey with Aami Goenkar and Sanjay please.

A - It was truly a pleasure working with Sanjaybab. He had dreams and he would inspire us. We drew energy from him. He was very kind hearted, wise person whom I could look for guidance and comfort. He himself was very meticulous and used to put his heart & soul in everything he did, which was for good cause. Aami Goenkar was just one of his dreams. We are deeply indebted to him and Salute him for his skills in taking our institution to every Goan across the country and overseas.

Q - You mean to say he left indelible impression...

A - Very true. Not only on me alone but on all those lives he touched. People easily connected with him and accepted him as their leader. He was a role model for all of us. He served all those lives he came in contact selflessly and helped them through out their lives till he breathed his last. He may not be with us physically, however will remain in our thoughts and encourage us through out our lives.

A GREAT SOUL NEVER DIES. IT BRINGS US TOGETHER AGAIN AND AGAIN.

~ Mr. Santosh R Prabhugaonker

Sanjay...

You will remain in our thoughts and hearts through out our lives...

Announcement

Aami Goenkar

AAMI GOENKAR
shall celebrate

**Goa
Liberation
Day**

on
19.12.2021

followed by

Musical program
in the memory of

Late Sanjay Hegde

Detailed program shall
follow shortly.

Aami Goenkar

For any correspondence, please contact:

Aami Goenkar

1, Malan Mension, Baburao Parulekar Marg

Off Gokhale Road South, Opp. Desa Hospital Dadar (West) Mumbai 400 028

T : 022 2431 6277 | M : 098206 23089

E : aamigoenkar@yahoo.in | W : www.aamigoenkar.org